

מאורות השבת

פרשת כי תבוא

עורך: הרב סתיו א.

מאור הפרשה | מאור הדרשה | מאור עינינו | מאור הלשון | מאור המנורה | מאור הבית | מאור ההלכה

מאור הדרשה

נבל ברשות הכפרות

"אלה יעמדו לברך את העם" (כ"ז, י"ב)
 אילו ברכות?
 הכל קללות: ארוך... ארוך... ארוך...
 מסביר רש"י: לפני ש'אמר' ארוך...
 אמרו את ה'ברוך'..
 פלומר לפני 'ארוך ש'כב עם בהמה',
 אמרו 'ברוך מי שלא שוכב עם
 בהמה'.

אם מנהל נכנס לכתה של עבדני
 ואמר להם: 'היום מי שלא ירביץ
 ולא יקלל ולא ישבר ולא ינתא, יקבל
 פרס'. זה הגיוני.

אבל אם הוא נכנס לכתה הגילה,
 האם זה הגיוני לתת פרס למי שלא
 מוציא לחבר שלו את העינים? הרי
 מדובר באנשים נורמלים.

מה נאמר כאן? ברוך מי שלא מקלה
 אביו ואמו, 'ברוך מי שלא שוכב עם
 אחותו', ועוד ענו כל העם 'אמן'!
 על מי מדובר פה? על בני אדם או
 על אוכלי אדם?

כל ה'ארוכים' שנאמרו בפרשה,
 כולם לא נעשים בפרהסיא. לא
 נאמר ארוך מי שעושה פסל ומסכה,
 אלא מי שעושה פסל ומסכה בסתר!
 מדוע?

פי זה שעבד לפסל בפרהסיא עוד
 יעשה תשובה, אבל זה ש'נראה
 כמו יהודי צדיק עם זקן ארוך והוא
 מתנדנד בתפלה חזק אבל בסתר יש
 לו אפון קטן בפנים תועבה, הוא לא
 יעשה תשובה אף פעם!

מאור הפרשה

ר' אבשלום ח.

הכרת הטוב וגאולה

"ויבאת אל הפהו... ואמרת אלי" (דברים כו, ג)

פרש"י: שאינך כפוי טובה. אומר האלשייך:
 "בראשית ברא..". בשביל מצות ביכורים. הלא
 יפלא מה גדולה המצוה הזאת שעליה לבדה
 נברא העולם? אך הנה ידוע כי עולם חסד יבנה
 כי מי הקדימו ויבראנו.. אמנם זה חסדו יתברך
 חפץ להיטיב.. רק שנחזיק לו יתברך טובה ונכיר
 כי הוא הטוב והמטיב לנו תמיד. ונברך ונהלל
 לו יתברך.. כי עיקר כוונתו יתברך להרחיקנו
 ממידת כפוי טובה ולהביאנו אל גדר החזיק
 טובה כראוי, כי הוא גדר גדול ועיקר גדול
 בכל ענייני ועיקרי הדת, כי בו תלוי כל עבודת
 אלוקים להכיר כי הנשמה לו והגוף פעלו,
 וכולנו עבדים לו יתברך. וידוי הביכורים מתחיל
 ב"ארמי אובד אבי" והוא פותח גם את ההגדה
 של פסח וגם כאן מה הקשר לפסח?

כבר בתחילת הבריאה "עולם חסד יבנה", כל
 רצונו של הבורא להיטיב ולהשפיע טובה. "ושיח
 השדה טרם יצמח", אומר רש"י: לפי שאדם
 אין לעבוד את האדמה ואין מכיר בטובתן של
 גשמים. מטרת בריאת האדם ובריאת העולם,
 שיתפלל האדם על חסרונותיו ויבקש מבוראו
 שישפיע עליו שפע טוב, כדי ש"ע"י כך ידבק
 בבוראו ויחוש בקרבתו, אמונה ואהבת ה' היא
 תוצאה של הכרת הטוב. המדרש (תדשא) אומר:
 ולמה ציווה הקב"ה לאדה"ר שיאכל מכל עץ
 הגן ומנע לו אחד מהן? כדי שיהיה רואה אותו
 תמיד וזוכר את בוראו ומכיר שעול יוצרו עליו
 ולא תהא רוחו גסה עליו. יוצא שמטרת איסור
 האכילה הייתה להעלות את האדם לשיא
 השלימות. כי כשהאדם מכיר שהוא עבד לבורא,
 הרי הוא נכנע אליו ומכיר בכל הטובות אליו.

נא לשמור על קדושת הגליון

המשך בעמוד 4

המשך בעמוד 2

נא לא לקרוא בשעת התפילה וקריאת התורה

לעילוי נשמת רבי שמריהו יוסף חיים בן רבי יעקב ישראל זללה"ה

מאור המנורה

מנורת המאור פרק רפב

תשובה בהכנעה

ההכנעה והשפלות, נאָה לבעל תשובה, לפי שהחטא בא בספת גבוהות הלב, כמו שנגאמר (דברים) "וְרַם לְבַבְךָ וְשִׁכְחֶתָּהּ" [את ה' אלהיך], ונגאמר (משלי) "רום עינים ורחב לב, ניר רשעים חטאת". על כן, רפואה זאת, בהכנעת הלב, כמו שאמר הנביא (יואל) "וְקָרְעוּ לְבַבְכֶם וְאֵל בְּגָדֵיכֶם". וגם אמר דוד בהתנדוּתוֹ על חטאו, (תהלים) "זָבַחַי אֱלֹהִים רוּחַ נְשַׁבְּרָהּ". רוצה לומר, שאינו חפץ הקב"ה על עון מזיד, קרָבָנו, אלא רוח נְשַׁבְּרָהּ! וגם נאמר באחאב, (מלכים-א) "וַיִּשָּׂם שֶׁקַּע עַל בְּשָׂרוֹ וַיִּצְוֶם, וַיִּשְׁכַּב בְּשֶׁקַּע וַיְהִלֶּךָ אֶט". ועל זה אמר השם יתברך, (שם) "הֲרֵאִיתָ כִּי נִכְנַע אַחֲאָב".

ובפסיקתא, (תהלים שם) זבחי אלהים רוח נשברה, [לב נשבר ונדכה, אלהים לא תבזה]. זבדי בן לוי ורבי יוסי בן פנחס ורננו, אחד אמר, אמר דוד לפני הקב"ה, אם מקבלני אתה בתשובה, יודע אני ששלמה בני עומד ובונה בית המקדש ובונה את המזבח ומקריב עליו כל הקרבנות כולן, שנגאמר (שם) זבחי אלהים [רוח נשברה] וגו'. ומה כתוב לאחר מכן? (שם) הטיבה ברצונך את ציון [תבנה חומות וירושלם], אז תחפוץ זבחי צדק [עולה וכליל, אז יעלו על מזבחה פרים]. והשני אמר, מנין לזה שהוא עושה תשובה, שהקב"ה מעלה עליו כאלו עלה לירושלם ובונה בית המקדש ובונה את המזבח ומקריב עליו כל הקרבנות כולן? מזה הפסוק, (שם) לב נשבר ונדכה [אלהים לא תבזה]. וגם בגמרא ראש השנה (יז), אמר רבא, כל המעביר על מדותיו, מעבירין לו על כל פשעיו, שנגאמר (מכילתא) "נושא עון ועובר על פשע". למי נושא עון? למי שעובר על פשע. נמצא כי מי שעובר על מדותיו, שהוא מורה על הכנעת לבו, האל יתברך נושא עונו. וגם צריך שייטיב פעליו בדבר אשר זדה עליו, בכל הדברים אשר חטא, ישתדל לקיים בהם מצוות. כמו שאמרו חז"ל (שמות רבה), הצדיקים, באותו דבר שחוטאים, בו מתרצים. עוד אמרו (ויקרא רבה), אם עשית חבילות של עברות, עשה חבילות של מצוות.

ועם כל זה, צריך להתפלל לבקש סליחה. כמו שאמר משה רבינו, (שמות) וסלחת לעוונתי וילחטאתיני ויחלתיני. ואמר דניאל, ואתנה את פני [אל ?? האלהים] לבקש תפלה וגו'. ואמר דוד המלך, (תהלים) חטאנו עם אבותינו [העוינו הרשענו]. וגרסינן בגמרא דראש השנה (יח), תניא, הנה רבי מאיר אומר, שנים שעלו למטה וחלן שנה, וכן שנים שעלו לגרדום לידון ודינם שנה, זה ירד וזה לא ירד, זה ניצול וזה לא ניצול, זה התפלל ונענה וזה התפלל ולא נענה. זה שהתפלל תפלה שלמה, נענה, וזה שלא התפלל תפלה שלמה, לא נענה.

וגם יתפלל, שלא יאסף בלא תשובה. כמו שאומר המדרש תהלים (כ"ו), אל תאסוף עם חטאים נפשי, הנה דוד מתפלל לפני הקב"ה, שלא יאסוף אותו כשהוא חוטא, אלא שיניחנו לעשות תשובה קודם. רבי יוחנן אומר, מצינו בשני מקומות שבקשו הצדיקים לפני הקב"ה שלא יאספו עם חטאיהם. דניאל אמר, ורחמים לבקש מלפני אלהי השמים על סוד זה (לגלות להם פתרון חלום מלך בבל), שלא יאבדו דניאל וחבריו עם שאר חכמי בבל. ודוד אמר, (תהלים) אל תאסוף עם חטאים נפשי, רוצה לומר, שלא ימות בבהלה בשלא יספיק לעשות תשובה, רבי חלפתא בשם רבי איבו אומר, (שמואל-א) "ויהי כעשרת הימים, ויגוף ?? את נבל וימות". והלא אין מגפה אלא לשלשה?! כדתניא, יום אחד, מיתה של זעף. לשנים, מיתה של בהלה. לשלשה, מיתה של מגפה. לארבעה, מיתה בהכרת. לחמשה, מיתה הדופה. לששה, מיתה האמורה בתורה. לשבעה, מיתה של חבה. יותר מכאן, מיתה של: סוריו?! [אלא] הקב"ה תלה לנבל שבעת ימי אבלו של שמואל הצדיק, שלא תתערב אבלו באבלו של נבל, ואחר נשתהא שלשה ימים וימת במגפה. רבי ברכיה בשם רבי שמואל אומר, בעשרה ימים, אין פתיב כאן, אלא כעשרת הימים, הידועין שבין ראש השנה ליום הכפורים, שמא יעשה תשובה. וכעניין זה כתוב, (בראשית) "ויהי לשבעת הימים וימי המבול" [היו על הארץ]. אמר רבי אושעיא, מלמד שתלה להם הקב"ה ימי אבלו של מתושלח הצדיק, על שם שנגאמר אל תאסוף עם חטאים נפשי.

'ארור משגה עיוור בדרך' - זה מי שנותן עצה שאינה הוגנת, כי יש לו רוח צדדי מכה. אבל את זה אף אחד לא יודע. כל העריות שנגאמרו פה זה בתוך הבית: אחותו, חמותו ובהמה.

מדוע לא נאמר פה אשת איש? כי כל העברות שאפשר לעשות אותם בסתר, ובחופץ להראות פיהודי טוב, על זה מגיע ברוך! זה בכלל לא פשוט! להיות דובר אמת בלבבו, להיות תוכו כפירו - זו דרנה גבוהה.

אומר הנביא: "אהבתי אתכם, אמר ה'. ואהב את יעקב ואת עשו שנאתי".

מדוע רק את עשו? מדוע לא אמרו שהוא שונא את ישמעאל? כי ישמעאל עשה תשובה ועשו לא.

וימאיו סבה ישמעאל עשה תשובה ועשו לא?

כי ישמעאל עשה עברות, ומעברות עושים תשובה, אבל עשו חשב שהוא הצדיק הגדול ביותר. אצלו כבוד הורים היה עקרוני. הוא לא הביא פוס מים לאבא שלו בלי הבגדים המלכותיים. הוא לא חזר בתשובה, כי על דברים כאלו לא חוזרים בתשובה.

במסכת גיטין מספר על נגר, שהתלמיד שלו שכנע אותו להתגרש מאשתו, ולכן הוא הלך לו כסף לשלם את הפתבה, ולבסוף התלמיד נשא את אותה אשה.

כשנגגר לא היה כסף לשלם, אמר לו התלמיד שיעבד אצלו, וכך הוא שרת אותם, וכשהיה מוזג להם פוס מים היו זולגות הדמעות שלו לתוך הפוס.

אף על פי שהכל היה פדת וכדין, בגלל המעשה הזה נגזרה כלתיה...

יש חלקים בהתנהגות שלנו, בין הצבורית ובין הפרטית, שזו לא התנהגות אסורה, הכל ע"פ דין, אבל זו עברה גדולה מאד! על זה לא עושים תשובה, ואת הדגמאות אתם תתנו בעצמכם.

(אפריון שלמה)

נא לא לקרוא בשעת התפילה וקריאת התורה

מאור הבית

מאור המחשבה

ר' סתיו א.

אלול!!! אפילו דגים שבים רועדים...

שגורה בפי כל האמרה הידועה "אלול! אפילו דגים שבים רועדים". וקצת תמוהה לומר זאת... שכן מה כל כך חידוש יש בזה שהדגים שבים רועדים, הרי הם רועדים מפני כל כריש שעובר לידם ובעצם לא חסר להם ממה לרעוד... ומכל מקום, כבר מצאנו לכך פירושים מגוונים.

רוצה אני לתת פירוש נוסף, עפ"י משל השועל והדגים שמשל רבי עקיבא לפפוס (גמ' מסכת ברכות טא):

אומרת הגמרא, תנו רבנן (שנו חכמים), פעם אחת גזרה מלכות הרשעה (מלכות רומי) שלא יעסקו ישראל בתורה. בא פפוס בן יהודה ומצאו לרבי עקיבא שהיה מקהיל קהילות ברבים ועוסק בתורה. אמר ליה: עקיבא אי אתה מתירא מפני מלכות?! אמר לו: אמשול לך משל למה הדבר דומה. לשועל שהיה מהלך על גב הנהר וראה דגים שהיו מתקבצים ממקום למקום. אמר להם: מפני מה אתם בורחים? אמרו לו: מפני רשתות שמביאין עלינו בני אדם. אמר להם: רצונכם שתעלו ליבשה ונדור אני ואתם כשם שדרו אבותי עם אבותיכם? אמרו לו: אתה הוא שאומרים עליך פקח שבחיות? - לא פקח אתה אלא טיפש אתה. ומה במקום חיותנו אנו מתייראין במקום מיתתנו על אחת כמה וכמה... אף אנחנו עכשיו שאנו יושבים ועוסקים בתורה שכתוב בה (דברים ל) כי הוא חיך ואורך ימיו כך, אם אנו הולכים ומבטלים ממנה על אחת כמה וכמה.

בעצם, ר' עקיבא ממשיל את לומדי התורה, הפוקדים את בתי המדרש, לדגים הנמצאים במים, שם מקום חיותם. נמצא, שאפילו אלו שלומדים תורה ומקיימים מצוות בכל מהלך יומם, לכשמגיע אלול, שהוא זמן קרוב ביותר לפני יום הדין (ראש השנה), אפילו הם מפחדים!

אל תפחדי! פשוט תאהבי!

הַיּוֹם הַזֶּה ה' אֱלֹהֶיךָ מְצוּוֹה לַעֲשׂוֹת אֶת הַחֻקִּים הָאֵלֶּה וְאֶת הַמִּשְׁפָּטִים וְשִׁמְרָתָם וְעָשִׂיתָ אוֹתָם בְּכָל לְבַבְךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ. (דברים כז, טז)

לא פעם ולא פעמיים שמעתי מחברותיי שהן פוחדות ורועדות מפרשת כי תבוא עד כדי כך שהן לא מוכנות לקרוא את הפרשה, ואפילו יש בתי כנסת שגם שם חוששים לעלות ולקרוא את הפרשה.

מה קרה? עד כדי כך?! מה כתוב שם?

אז כן, נכון, הפרשה עוסקת בקללות, אבל הקללות חלות על מי שלא מקיים את מצוות השם ואילו מי שמקיים אותם אין לו ממה לפחד!

יקרתי! את מפחדת? את דואגת שחש ושלום יקרה משהו רע? יש לך מחשבות, חששות, דאגות... את רוצה להסיר אותם מליבך ומראשך? תבדקי שאת הולכת בדרך השם, כי אם את מקפידה על כל מצווה ומצווה, כל הלכה והלכה, אז ממה יש לך לפחד?!

את יודעת שאת החוקים והמשפטים הקב"ה מצווה אותך לעשות, הוא האלוקים שלך ואת כפופה לו, והכי חשוב, הוא רוצה שתקיימי אותם **מתוך אהבה רבה**. וכשאת מקיימת את מצוות השם, מה שהוא מצווה אותך ואת לא פונה ימינה או שמאלה אלא רק ישר והולכת איתו עד הסוף, אז אין לך מה לפחד, את מבורכת, את מצליחה בעסקיך ובכל מעשה ידיך ולא רק את אלא כל בני ביתך.

קיום מצוות השם כראוי הם השמירה וההגנה והם הפתח לישועות! הם כל הברכות!

הקב"ה אוהב אותנו כל כך ורוצה להרעיף עלינו ברכות והוא ודאי לא רוצה שנחיה בפחד. ובשביל זה נתן לנו את התורה ומצוותיה, ולנו נשאר לקיימם כראוי בלי ספקות ובלי תהיות. בדיוק כמו החוקים בכביש, שאנו מצייתים להם! שאם לאו, עלול לקרות אסון ר"ל.

פעם נסע הרב שלמה זלמן אוירבך זצ"ל ברכבו של אדם שאינו שומר תורה ומצוות, והלה אמר הרבנים האלה לא נותנים לנו לחיות, זה איסור וזה איסור חמור, מזה תתרחק ומזה תתנזר. הרב אוירבך לא ענה. כשהגיעו לרמזור עמד הרכב מלכת כי היה בפניהם אור אדום. אמר הרב: הממונים על הדרכים האלו לא נותנים לנו לחיות, כאן אסור, כאן מותר, בירוק נוסעים, באדום עוצרים. אמר לו הנהג: סלח נא לי כבוד הרב, האם הרב יודע אילו סכנות עצומות במקום הזה? אם לא היה אור אדום, אז היו כאן הרוגים ופצועים כל יום ביומו. 'אוווו', אמר הרב אוירבך, הרי לך תשובה! אם הרבנים לא יגזרו גדרות וסייגים, יהיו כאן בכל שעה פצועים ברוחנית...

למדי הלכות, והתחזקי בקיום המצוות בכל תחום ותחום, צניעות, כשרות המאכלים, מצוות השבת והמועדים, מצוות שבין אדם למקום ובדאי בין אדם לחברו, כגון: לשון הרע ורכילות, גזל, השבת אבידה, צדקה, וכהנה וכהנה... ואל תתפשרי, תהי כלי לברכה שהקב"ה רוצה להשפיע עליך.

דעי לך! קיום המצוות מעיד על יראת השם. דכתיב (קהלת יב, יג) "סוף דְבַר הַכֹּל נִשְׁמָע אֶת הָאֱלֹהִים יִרָא וְאֶת מְצוּוֹתָיו שְׁמֹר כִּי זֶה כָּל הָאֲדָם."

זכרי! יראת השם מולידה אהבת השם וכך זוכים לקיים את מצוותיו מתוך אהבה רבה.

תצעדי בדרך השם ואל תפחדי, והכי חשוב מאהבה רבה!

כותבת לך מתוך אהבה רבה לקב"ה!

נא לא לקרוא בשעת התפילה וקריאת התורה

מאור הפרשה המשך מעמוד 1

שקבלני יתרו ופתח לי ביתו ואני עמו כבן ומי שהוא פותח פתחו לחבירו נפשו חייב לו.. לכך אמר משה לפני הקב"ה, קבלני יתרו ונהג בי כבוד איני הולך אלא ברשותו, לכך כתיב "וילך משה וישב אל יתרו חותנו" כשהלך בשליחותו של הקב"ה הלך אצל יתרו והתיר שבועתו. הכרת הטוב.

פּוּתַחַת הַהַגְדָּה שֶׁל פֶּסַח בפסוק "ארמי אובד אבי", לבן הארמי הוא סמל לכפיות טובה. אומר לו יעקב אבינו "זה לי עשרים שנה.. עבדתך חינם.. ותחלף את משכורתי". חג הפסח חג האמונה, כח האמונה הוא תוצאה של הכרת הטוב. **אומר האברבנאל:** וידוע שקנאת השבטים ביוסף ושנאתם היתה הסיבה והגלגול לרדתם למצרים. ומידות אלו לא נמשכו בהם מאבותיהם אברהם ושרה, כי הם היו בתכלית השלמות.. אלא נמשכו להם מהאמהות הקרובות ללבן הארמי, רבקה וכל נשי יעקב.. קנאה ושנאה הם חסרון באמונה, הם תוצאה של כפיות טובה, וזה הם רכשו ממידותיו של לבן ועל זה יצאו לגלות. בא **בעל ההגדה** להזהיר אותנו, בחג הזה אנו מתקנים את הפגימה הזו של לבן הארמי.

אומר דעת תורה (ר' יוחם): ענין יציאת מצרים הוא קבלת עול מלכות שמים, שהוא ענין להיות לו לעבדים, שכיון שמכירים טובו וחסדו הבלתי גבול ותכלית של השי"ת ושהוא שליט ואדון הכל, מחייב זה שתצא מזה עבדות. שמהוצאה צריך לצאת הכרת הטוב, והביאור האמיתי של הכרת הטוב הוא עבדות והשתעבדות לבעל הטובה. **שבת שלום!**

לי.. אם כך, התיקון הגדול במצרים לקבלת התורה הוא תיקון מידה זו של הכרת הטוב.

לשם כך, בני גולים למצרים שכל מהותה כפיות טובה. **אומר המשנת רבי אליעזר:** "ויקם מלך חדש אשר לא ידע את יוסף", והלא עד היום הזה מצרים יודעין חסדו של יוסף, אלא שהיה יודע ולא השגיח עליו, וכפר טובתו. ולבסוף כפר טובתו של הקב"ה, שאמר "לא ידעתי את ה'". הא למדת שכפיית הטובה הקשה לכפירה בעיקר.

והקב"ה בוחר את גואלם של ישראל. **המדרש (ויקרא) אומר:** עשרה שמות נקראו לו למשה, יד, חבר, יקותיאל, אביגדור, אבי סוכו, אבי זנוח, טוביה, שמעיה, לוי, ומשה, אמר לו הקב"ה למשה, חייך, מכל שמות שנקרא לך איני קורא אותך אלא בשם שקראתך בתיה בת פרעה. כל השמות הם רמז ליעודו כגואל, **מדוע הקב"ה בוחר לקרא לו בשם שקראה בתיה? אומר הספורנו (שמות ב):** הטעם שקראתיו משה, להורות שימלט את אחרים הוא. כביכול הקב"ה מטביע בו כח של הכרת הטוב לבתיה, שהצילה אותו וזה הכח לגאול את האחרים. ומשה רבינו כולו הכרת הטוב. **המדרש (תנחומא) אומר:** מדוע משה לא הכה את היאור והחול במכות דם וכינים? אמר לו הקב"ה למשה, המים ששמרוך בשעה שהושלכת ליאור, ועפר שהגן עליך כשהרגת את המצרי, אינו דין שילקו על ידך, לפיכך לקו על ידי אהרן.

וכן **המדרש (שמות ד) אומר:** ובשעה שאמר לו הקב"ה (שמות כג) "ועתה לכה ואשלחך אל פרעה", אמר לו רבון העולם, איני יכול מפני

מאור ההלכה

מתוך יקיצור הלכות ומנהגים - הלכות שבת המצורף לספר שתילי זיתים הלכות שבת

רנג

דיני השהיית תבשיל על האש מערב שבת, והחזרתו על האש בשבת - דיני החזרה

יח דעת רבינו הרמב"ם שאין בישול אחר בישול אפילו בדבר לח שנצטנן לגמרי [נג]. ודעת מרן שבדבר לח יש בישול אחר בישול אפילו לא נצטנן כלל. ומנהגינו כדעת הרמב"ם (ס"ל ס"ד). ואפילו לדעת מרן, מותר להניח בשבת תבשיל לח המבושל כל צרכו, על פלטה שאינה דולקת, ועתידה להידלק על ידי שעון שבת [נד]. ויש אוסרים [נה]. אולם בתנור חשמלי לכל הדעות אין לעשות כך [נו] (ס"ל ס"ב ד"ה מותר):

ואף דבשו"ע סימן רנד ס"ה מבואר דהרוצה לאפות פת או עוגה סמוך לשבת והיא נאפית בשבת, צריך קרימת פנים לפני שקיעת החמה. התם מיירי שמניחה ע"ג גחלים, אבל בגרו"ק אין לחוש. ולפ"ז מותר לתת חלות או עוגה לתוך תנור חשמלי הנמצא במצב שבת, לדעת הסוברים שתנור זה נחשב כגרו"ק, אפילו שלא יקרמו הפנים קודם השקיעה. ועוד חזון למועד: **ולעניין** מיחם חשמלי, יתבאר לקמן ריש סימן רנד:

[נה] כ"ד החזו"א סימן לח אות ב, ושו"ת אג"מ, ושו"ת צ"א, הובאו בשו"ת יבי"א שם. וכ"ד האורל"צ ח"ב פל"א סי"ח:

[נו] ולדעת הסוברים שתנור חשמלי דינו כפלטה כדלעיל ס"ד, א"כ גם בו שייך המחלוקת שהבאנו בפנים:

[נג] ודוקא בתבשיל שהוא לח, כמו מרק. אבל מים רתוחים שנתקררו, יש בהם משום בישול. עיין ז"ר סקמ"ב:

[נד] כן דעת הגרע"י בשו"ת יבי"א ח"י סימן כו. וגם לשיטתו לא שרי אלא בכ"ג שנתבשל כל צרכו, כיון דהוי ס"ס. שיש לנו לצרף את דעת הרמב"ם וסיעתו, שאין בישול אחר בישול אפילו בלח. אבל תבשיל שאינו מבושל כ"צ, אפילו נתבשל כמאב"ד, אסור ליתנו בשבת עצמה. על פלאטה שאינה דולקת, ועתידה להידלק על ידי שעון שבת:

וצל"ע אם נתן מער"ש על פלטה תבשיל שנתבשל כמאב"ד, ועתידה להידלק על ידי שעון שבת, ונראה דשרי, כיון שהניחו מער"ש. ולכן מכשיר הנקרא אופה לחם, הנחשב כגרו"ק שהרי אין שום אפשרות להגביה את חומו, או בתנור חשמלי הנמצא במצב שבת די"א שנחשב כגרו"ק (עיין לעיל ס"ד וס"ח), מותר להניחו שם מער"ש, ולהפעילו מער"ש ע"י שעון שבת כדי שיאפה בשבת:

נא לא לקרוא בשעת התפילה וקריאת התורה